

store, at de for en meget stor Del af Befolkningen, ja, for den allerstørste Del af den kødkøbende Befolkning er saa at sige umulige at betale. Lovforslaget kan fra vort Synspunkt ikke anses for at være tilfredsstillende, naar det kun tager Sigte paa ved Kødrationer at ville erstatte de manglende Flæskerationer, thi derved vil Befolkningen jo i Virkeligheden kun være stillet overfor dette, at Forholdene ikke er blevet forværret, naar henses til, hvad der var lovet den i Henhold til Bestemmelserne om Flæskerationeringen. Hvis Lovforslaget ikke tillige medfører, at en Regulering af Oksekødpriserne finder Sted, saa er Lovforslaget ikke fyldestgørende. De 280 g Flæsk, der blev lovet Befolkningen, var i Virkeligheden en meget ringe Mængde, og det var ogsaa Forudsætningen, at Befolkningen ved Siden af denne Flæskeration skulde have Mulighed for at sikre sig Oksekød til Priser, der var nogenlunde overkommelige.

Det har altsaa ikke været muligt at give Befolkningen de Flæskerationer, der var normale for den, og nu søger Indenrigsministeren Bemyndigelse til som Erstatning for de manglende Flæskerationer at give 190 g Oksekød pr. Individ pr. Uge. Men de 190 g Oksekød som Erstatning for 160 g Flæsk er ikke nogen fyldestgørende Erstatning. Befolkningen vilde være bedre tjent med at faa den fulde Flæskeration. Der er imidlertid ikke noget at gøre ved den Ting; da Flæsket nu ikke kan skaffes til Veje af nogen menneskelig Magt, og da man altsaa ikke kan faa, hvad der staar paa Flæskekortet. Men selv om de 190 g Oksekød ikke kan siges at være nogen god Erstatning for det manglende Flæsk, bliver det vistnok nødvendigt at træffe saadanne Bestemmelser, at man kan have nogenlunde Sikkerhed for, at Befolkningen dog kan faa denne Mængde Oksekød, som bliver stillet den i Udsigt. Da Flæskerationeringen gennemførtes, var Oksekødpriserne lavere, end de er nu. Der er altsaa sket en betydelig Forværring for Befolkningen med Hensyn til Fremskaffelsen af Kød. Efter det Forslag, som Flertallet i Udvalget har stillet, hvorefter den hele Ordning tænkes gennemført paa den Maade, at der blot gives en Erstatning for det manglende Flæsk derved, at Befolkningen faar Adgang til at faa 190 g Oksekød, og Begrænsningen af Prisen for Kreaturer bliver saa ringe, som Tilfældet er efter Forslaget, saa vil den Del af Befolkningen, som nødvendigvis maa købe noget mere Oksekød, faa det betydelig værre, end den hidtil

har haft det. Thi saa vil det Oksekød, der kommer i Handelen ud over de 190 g, stige yderligere i Pris, altsaa gaa op over den nuværende Pris. Hidtil har vi nemlig haft en Eksportafgift paa 7 Øre pr. kg, og naar denne Eksportafgift bortfalder, som jo hidtil er anvendt til Nedsættelse af Kødpriserne, maa man gaa ud fra, at Oksekødpriserne vil stige.

Man vil ganske vist kunne sige, at det Beløb, der er indgaaet ved Eksportafgiften, og som igen er vandret ud til Slagterne til Kødprisernes Nedsættelse, ikke er kommet Forbrugerne til gode, og jeg er tilbøjelig til at tro, at det købende Publikum ikke tilnærmelsesvis har faaet hele dette Beløb godtgjort i Form af Nedsættelse i Prisen paa Kød. Spørger man Slagterne, hvad deres Mening er, vil de uden Forbehold svare, at en væsentlig Del af dette Tilskud er vandret tilbage igen til Landbrugene i Form af højere Priser for Kreaturerne. De vil i alt Fald hævde, at de for deres Vedkommende ikke har haft nogen Fordel af de givne Tilskud til Kødprisernes Nedsættelse. Nogle af dem vil sige, at en Del af Pengene er kommet Forbrugerne til gode, medens andre er tilbøjelige til at mene, at saa godt som alt er vandret tilbage til Landbrugene, idet Slagterierne har kunnet betale disse en højere Pris for Kreaturerne som Følge af denne Afgift. Hvad enten nu det ene eller det andet er Tilfældet, er det under alle Omstændigheder givet, at naar Eksportafgiften bortfalder, naar Slagterne ikke mere faar dette Tilskud, vil Følgen deraf uvægerlig blive, at Kødpriserne vil stige. Og da der efter Flertallets Forslag er Tale om, at der skulde betales en Overpris — altsaa en Merpris i Forhold til den Pris, Udlandet betaler for Kreaturerne — paa indtil 80 Øre pr. kg Kød, saa kan man sige sig selv, at det danske Publikum vil blive ganske overordentlig slet stillet, hvis dette Forslag bliver gennemført.

Spørgsmaalet om Overpris er det naturligvis noget vanskeligt at afgøre. Det er vanskeligt at give nogen virkelig Bègrundelse af, at der skal betales højere Pris for Kreaturer til Hjemmeforbrug. Jeg er tilbøjelig til at mene, at saaledes som Kødordningen i det hele har været, og saaledes som den bliver, hvis den skal fortsættes paa det Grundlag, den hidtil har hvilet paa, vil det være nødvendigt at betale noget mere til Hjemmemarkedets Forsyning for at faa de bedste Dyr til Hjemmemarkedet. Men jeg kan paa den anden Side paa ingen Maade gaa med til, at der skal betales en